

6. maja 1896) 366 gld. 64 kr. Stroški za letno poročilo, poština 27 gld. 15 kr. Dohodki leta 1895. torej 339 gld. 49 kr. Obresti od naloženega denarja 129 gld. 33 kr. Vse društveno imetje 3243 gld. 30 $\frac{1}{2}$ kr. Ta znesek je naložen tako-le: V posojilnici v Vitanju št. 1 hran. knj. 3137 gld. 06 kr. V blagajnici 6 gld. 24 $\frac{1}{2}$ kr. Na posestvu vložek 48 katastr. občina Brezen je vknjiženo 100 gld.

Za žive ude in dobrotnike se je opravila sv. maša dne 21. novembra 1895, za mrtve pa peta mrtvaška sv. maša dne 20. decembra 1895. Bog povrni vsem!

Za nadaljne doneske prosi odbor cerkvene družbe v Vitanju.

Gospodarske stvari.

Poročilo posojilnice v Vitanju.

V letu 1895. je pristopilo posojilnici 86 novih zadružnikov, izstopilo 13. Vsled tega je naraslo število zadružnikov na 604, kateri imajo v glavnih deležih po 5 gld. 2835 gld., v upravnih deležih po 1 gld. 271 gld., skupaj 3106 gld. Prošenj za posojila se je vložilo med letom 189 za skupni znesek 58.062 gld. Načelstvo je v 51 sejah dovolilo 163 — 49.867 gld., odbilo 26 strankam v znesku 8195 gld. Posodilo se je leta 1895. na osebni kredit 27.220 gld., na posestva 8362 gld. 10 kr., skupaj 35.582 gld. 10 kr. Vrnilo se je med letom 1895. na osebni kredit 7517 gld. 32 kr., na posestva 1723 gld. 3 kr., skupaj 9240 gld. 35 kr. Stanje danih posojil znaša koncem 1895. leta na posestva 44.877 gld. 51 kr. Na poroštvo ali osebni kredit 97.204 gld. 2 kr. Na vrednostne listine 425 gld. Vseh posojil je koncem 1895. leta 142.506 gld. 53 kr. Vložnikov je vložilo med letom na nove knjižice 156 v znesku za 32.519 gld. 12 kr. Na že obstoječe knjige določena svota 23.870 gld. 85 kr., skupaj 56.389 gld. 97 kr.

Za dobrotelne namene se je vsled sklepa občnega zbora dne 27. marca 1895 na račun leta 1894 darovalo: Za kosilo ubožnim šolskim otrokom v Vitanju 100 gld. Donesek k nakupu župn. vinograda 117 gld. 24 kr. Dijaški kuhinji v Celju 15 gld. Katol. podpornemu društvu v Celju 15 gld. Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 15 gld. Cerkevni družbi v Vitanju 15 gld. Za novo šolo v Velikovu 10 gld. Za šolo v Vitanju 10 gld. Za šolo v Rakovcu 5 gld. Za šolo v Skomru 5 gld. Za šolo v Št. Florjanu 5 gld. Za podružnico sv. Antona v Vitanju 10 gld. Skupaj 322 gld. 24 kr. Skupaj se je vporabilo za dobrotelna namena od čistega dobička dozaj 785 gld. 14 kr. Tudi od čistega dobička v letu 1895. se bo vporabila primerna svota za dobre namene. — Naznanilo o tem v prihodnjem letnem poročilu. Ves promet vitanjske posojilnice je v letu 1895. znašal 173.436 gld. 56 kr.

Sejmovi. Dne 20. junija v Vitanju. Dne 22. junija v Studencih pri Mariboru, v Št. Juriju ob juž. železnici, pri Sv. Antonu v Slov. gor., v Sevnici, Šostanju, Marenbergu (za konje) in pri Sv. Tomažu nad Veliko Nedeljo. Dne 24. junija v Konjicah, na Laškem, pri Marji-Trošt, v Podsredi, Ribnici in pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Dne 26. junija v Cmureku.

Dopisi.

Iz Slov. goric. (Ostanemo!) Od dne 1. junija začeni vozi poštni voz od Sv. Lenarta v Sl. g. do Maribora dvakrat na dan. Ta uredba je za promet jako

koristna in popotnikom močno ugodna. V dveh in pol uri prevozi poštni voz pot iz Maribora do Sv. Lenarta. — Naj se pri tej reči opomnim neko prikazen, ki osvetljuje mračno rovanje naših narodnih nasprotnikov. Nekoliko let sem je namreč pri naših uradih ime »Sv. Lenart v Slov. gor.« popolnoma izginilo. Sedaj se Sv. Lenart piše: »St. Leonhard in Steiermark.« Človek se čudi tej spremembi na prvi pogled, pa kdor krivično rovanje nemčurjev pri Sv. Lenartu pozna, mu je cela zadeva jasna. Zdaj pa se le poberite vsi drugi Sv. Lenarti s Štajarskega! Sv. Lenart v Gradcu, ti nimaš dalje pravice reči, da si na Štajarskem! Sv. Lenart pri Veliki Nedelji, v Zabukovju, nad Laškim, Sv. Lenart pod Turjakom itd., vi nimate dalje prostora v štajarski deželi; to pravico ima edino sedaj slavni »St. Leonhard in Steiermark« v Slov. goricah. Da pa bodo bralci tudi vedeli, zakaj se je staro, značilno ime »Sv. Lenart v Slov. gor.« prekrstilo v temni »St. Leonhard in Steiermark«, jim moramo povedati, da je temu uzrok edina trnjeva beseda »Slovenske gorice«. Kaj »Slovenske«; še ta besedica ni zginola raz zemljo?! »In Windischen Bücheln« si ti uradnik, poštnar, trgovec? Pojdi; pa ti »lačenburgarji« niso hoteli iti iz tako sramotnega kraja, tega njim želodec ne dovoli: in prisli so na misel, da se morajo »Slovenske gorice« vsaj na njihovih uradnih papirjih umakniti; tako je moralo staro, značilno ime »Sv. Lenart v Sl. gor.« s površja zginoti in prostor napraviti neprilicnemu imenu: »St. Leonhard in Steiermark.« Rečemo neprilicnemu: Ker je Sv. Lenartov na Štajarskem mnogo; in tako se mora še uprašati: pri katerem Sv. Lenartu? in da izveš pravo: se mora slednjič pristaviti vendar-le v »Slov. goricah«. Da se je c. k. poštni urad tega imena »in Steiermark« poprijel, temu se ne čudimo, od tam brije kaj mrzel sever iz Gradca na naše pravice, od tamkaj se le pravico pričakujemo, kdor se bodo naši poslanci na Dunaju za to resno potegnili. Da pa se je celo c. k. sodnija tega lotila, ali prav za prav tam se je ta prememba izvalila, to pa je tužno. Sicer bodo ljudje sli, Sv. Lenart v Slov. goricah pa ostane pri Slovencih.

Iz Istre. (O naših razmerah.) [Dalje]. Ceste okoli Trsta in Poreča, deloma blizu Pulja in blizu Pazina so lepe in več jih je a zunaj na deželi je lahko prebrojiš in nekatere teh, pa tudi ostala pota so taka, da se za nje brigajo največ le konji, goveda in ovce, pastirji, osobito slabo je po nekaterih daljnih krajih Pulja po Barbensčini, Labinščini in po otocih Čresu in Lošinju in deloma po Krku. Mislimo, da ne pretiravamo rekoč, da je v tem obziru v Bosni boljše preskrbljeno. V nekaterih kotih se nam dozdeva, da smo kje tam v Afriki ali na Turškem. — Posebno hudo je Slovanom Istre v jezikovnem oziru. Malo, samo tretji del, je italijanskih stanovnikov v Istri; dobri poznavatelji isterskih odnosajev pravijo celó, da jih je še veliko manj; a ipak imajo in podpirajo toliko šol italijanske zloglasne lege nacionale. Ustanavljajo pa svoje šole i v nekojih čisto hrvatskih krajih; jaz se le čudim, da se jim slovenske podrepnice za kak smrdljiv golaš ali za kako drobtinico usedejo na limanice in še bolj, odkod denar dobé za vzdrževanje tolikih, celo tu in tam nepotrebnih šol! Nekateri ljudje govore, da tu niso čisti posli. Čudo je, zakaj se morajo takoj otvoriti italijanske šole ali vsaj vsporednice, kadar za nje pešica Italijanov terja, kakor v Lovrani; Slovanom jih pa ne dajo, dasi čakajo na nekoje stotine otrok in dasi se moramo za nje po 8 let tožiti tja do vrhovnega sodišča na Dunaju, kakor v St. Martinu in v Sv. Ivanu na otokih. Celó okrajno glavarstvo poreško nima nobene sistemizirane slov. šole, kakor stoprav od najnovejšega časa sem 1 ali 2 šoli za silo. — Pri volitvah na Poreščini so se tolikokrat go-